

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: a) Mgr. Libor Ulovec, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 1071/5, b) Helena Ulovcová, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 1071/5, c) Ing. Jiří Kermes, bytem Praha 5, Drtinova 15, d) Lubomír Reif, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 9, e) Marie Reifová, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 9, f) PhDr. Norbert Riegel, bytem Praha 5, Barrandovská 31/403, g) Iveta Riegelová, bytem Praha 5, Barrandovská 31/403, h) Libuše Frýdová, bytem Praha 5, Filmařská 1/383, ch) Mgr. Žanda Štěpánová-Frýdová, bytem Praha 5, Filmařská 1/383, i) Mgr. Pavel Bořil, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 5, j) Petr Salava, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 1071/5, zastoupen Mgr. Liborem Ulovcem, bytem Praha 5, Pod Ateliéry 1071/5, k) CZK Connections s.r.o., Praha 5, Kodymova 8, proti žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, Praha 1, Mariánské náměstí 2, za účasti zúčastněné osoby: Casta Invest, a.s., Písek, Pražská 326, zastoupena Mgr. Ondřejem Kováčem, advokátem se sídlem Tábor, Převrátílská 330, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.5.2008 č.j.: S-MHPM 107099/2008/OST/Če,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 28.5.2008 č.j.: S-MHPM 107099/2008/OST/Če s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náklady řízení ve výši 2,000,- Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci podali u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.5.2008 č.j.: S-MHMP 107099/2000/OST/Če, kterým bylo k jejich odvolání změněno rozhodnutí odboru územního rozhodování Úřadu městské části Praha 5 ze dne 17.12.2007 č.j. OUR.Hl.p.771-1603/06-Za-UR ve věci rozhodnutí o umístění stavby „bytový dům Pod

Ateliéry“ na pozemcích č.parc. 771, 772 (vlastní stavba), 770, 1644/1, 1644/2 (kanalizační přípojka) v k.ú. Hlubočepy.

Žalobci uvedli, že umístěná stavba se má nacházet v pražské části „Barrandov“, která byla prohlášena vyhláškou č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy za chráněnou památkovou zónu. Podkladem pro vydání rozhodnutí proto bylo mj. rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 13.4.2008 č.j. MHMP 404356/2006/Cír. Toto závazné stanovisko bylo vydáno jako rozhodnutí podle § 67 správního řádu. Žalobci poukázali na to, že závazná stanoviska jsou vydávána podle § 149 správního řádu s tím, že v daném případě závazné stanovisko bylo vydáno jako samostatné rozhodnutí ve správním řízení a jako takové nabylo dne 23.4.2007 právní moci. Tím bylo žalobcům, kteří nemohli být účastníky příslušného správního řízení, znemožněno kvalifikovaně a v souladu se zákonem obsah závazného stanoviska v rámci odvolacího řízení napadnout. Žalobci poukázali i na sdělení odboru památkové inspekce Ministerstva kultury ze dne 13.8.2007 č.j. 7670/2007-PI, ve kterém se konstatuje, že závazné stanovisko odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP 404356/2006/Cír je v rozporu se zákonem č. 20/1987 Sb., s vyhláškou č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy, o prohlášení části území hlavního města Prahy za památkové zóny i v rozporu s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy. Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy při vydávání svého závazného stanoviska procesně postupoval v rozporu se správním řádem, znemožnil žalobcům využít řádné možnosti jeho přezkoumání. Žalovaný nedostatečně zkoumal zákonnost vydání závazného stanoviska a dostatečně se nezabýval tím, jakým způsobem bylo naloženo se sdělením památkové inspekce Ministerstva kultury. Napadené rozhodnutí je způsobilé umožnit nevratnou devastaci chráněné památkové zóny „Barrandov“ a není z něj patrné, jak byla posouzena vyhláška č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy, kterou je stanovena charakteristika a popis památkové zóny, která je vilovým souborem a významným urbanistickým a architektonickým celkem uplatňujícím se výrazně v panoramatických pohledech od Vltavy a z jejího pravého břehu. Napadené rozhodnutí musí respektovat ustanovení vyhlášky, že charakteristika památkové zóny musí být zachována a trvale chráněna. Ze souboru vilových domů nelze vyjmout jeden solitér a nahradit ho stavbou hmotově, prostorově i typově nekompatibilní. Zamýšlená stavba (mnohonásobně větší dům o 13 velkopodlažních bytových jednotkách) urbanisticky nezapadá do charakteru památkové zóny Barrandov stanoveného vyhláškou. Při nahrazení stávající vily z první poloviny 20. století novým domem musí být zachován historicky daný půdorys a hmotová skladba odstraněné budovy. Rovněž odsouhlasený exteriér zamýšlené stavby neodpovídá stávající ani původní barrandovské zástavbě v památkové zóně. Prezentace panoramatického pohledu z pravého vltavského břehu je zkreslená a neodpovídá skutečné realitě. Podklad pro prezentaci vizualizace byl pořízen v době husté zeleně, která nastává pouze krátce, zatímco po větší část roku bývá průzor z pravého břehu Vltavy skrze pás stromů a křovin na barrandovské straně mnohem výraznější. Podle článku 4 vyhlášky využití prostorů, ploch, území a staveb v památkové zóně pro stavební činnost musí být v souladu s jejich charakterem a architekturou, přičemž charakter a architektura jsou jasně ve vyhlášce deklarovány. Je zjevné, že umístění šestipodlažního hmotného bytového domu je v přímém rozporu s výše definovanou závaznou podmínkou. Žalovaný se nevypořádal s tím, že realizací zamýšlené stavby se zvýší lokální hustota zalidnění a tím se neúnosně zvýší dopravní obslužnost památkové zóny. Využití prostorů, ploch, území a staveb v památkové zóně musí být vždy v souladu mj. i s jejich kapacitními a technickými možnostmi. Příslušný odbor Magistrátu hl.m. Prahy byl povinen v rámci vydávání závazného stanoviska zkoumat, zda zvýšení density a dopravní obslužnosti způsobené plánovanou novostavbou je v souladu s citovaným ustanovením vyhlášky a zda jsou přípustné s ohledem na řádnou památkovou

péči v oblasti. V napadeném rozhodnutí nebylo vypořádáno, zda odsouhlasené stavební úpravy vyhovují závaznému požadavku na jejich estetické, kulturní a společenské zhodnocení s ohledem na stanovený charakter památkové zóny.

Žalobci dále namítli, že napadené rozhodnutí je v rozporu s vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy. Podle článku 9 odst. 2 této vyhlášky předmětná stavba vyžaduje, aby bylo zřízeno kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci. Poloha zamýšlené stavby takové napojení neumožňuje vybudovat, neboť jediný přístup od stavby na nejbližší místní komunikaci (ulice Filmařská) vede pouze přes pozemek parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy, který je v soukromém vlastnictví. Podle pravomocného rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP-202345/2007/DOP-04/Jv ze dne 25.7.2007 cesta na uvedeném soukromém pozemku není zařazena do sítě místních komunikací, neboť nebyla vyprojektována, vystavěna ani zkolaudována. Tato cesta není kapacitně ani technicky připravena na nárůst dopravní obslužnosti. V průběhu řízení nebylo prokázáno, že způsob připojení na pozemní komunikaci uvedený v napadeném rozhodnutí splňuje požadavky článku 9 odst. 2 vyhlášky. K této otázce žalobci dále uvedli, že návrh stavby byl z hlediska dopravy posouzen kladně silničním správním úřadem – odborem dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 č.j. ODŽ/102374/06/204/votro ze dne 20.12.2006. Toto vyjádření však bylo vydáno k původnímu návrhu, který předpokládal značné rozšíření a rekonstrukci přístupové cesty na pozemku parc.č. 752/2. Poté, co žadatel projekt změnil a od záměru úpravy cesty ustoupil, nebyl projekt odborně s ohledem na dopravní obslužnost posouzen. V této souvislosti je vyjádření odboru dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 č.j. ODŽ/102374/06/204/votro ze dne 20.12.2006 pro napadené rozhodnutí nerelevantní. Konstatování prvostupňového správního orgánu, že pozemek parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy je příjezdovou komunikací pro 5 domů, pro splnění podmínky stanovené v článku 9 vyhlášky je nedostačující, neboť nemůže nahradit požadavek na bezpečný a plynulý provoz na okolních pozemních komunikacích. Rovněž vyjádření Hasičského záchranného sboru bylo vydáno k původnímu návrhu, který předpokládal rekonstrukci přístupové cesty. Poté, co byl projekt změněn, nebyl s ohledem na přístup požární techniky nový návrh posouzen. Proto i vyjádření Hasičského záchranného sboru není pro napadené rozhodnutí relevantní. V této souvislosti žalobci navrhli, aby stav přístupové cesty byl přezkoumán znalcem, který by zhodnotil, zda přístupová cesta svými parametry vyhovuje požadavkům bezpečného užívání.

Dále žalobci namítli, že umísťovaná stavba je v rozporu s článkem 4 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy. Podle tohoto článku umístění staveb a míra zastavění pozemku musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí. V daném případě bylo opomenuto srovnání se stavbami ve skutečném pohledovém okolí zamýšlené stavby – vilami č.p. 383, 336, 476, 404 a 403, ačkoliv pro porovnání koeficientů uvedené vily zmiňuje. Jedná se vesměs o nízkopodlažní solitérní vily umístěné v zahradách, z nichž žádná nepřesahuje třetí nadzemní podlaží, včetně podkroví. Ačkoliv na to byl žalovaný v odvolání upozorněn, nijak se s tímto faktem nevypořádal. Prvostupňový správní orgán dospěl bez vysvětlení k závěru, že dvoukubusový pětipatrový dům je z urbanistického a architektonického pohledu vhodný do stávající vilové čtvrti převážně nízkopodlažních solitérních staveb. Žalovaný se nevypořádal s námitkou proti takto neodůvodněnému správnímu uvážení. V bezprostřední blízkosti novostavby se nacházejí zejména jedno a dvougenerační vily, případně bytový dům s 8 jednotkami, zatímco novostavba má disponovat 13 jednotkami, z nichž naprostá většina bude přesahovat výměru 100 m². Žalobci dále zpochybnili věrohodnost stanoveného propočtu koeficientů podlahových ploch a zastavěnosti. Ze spisu nevyplývá, že by se tímto žalovaný jakkoli zabíral, a stanovení koeficientů podlahových ploch a zastavěnosti je z tohoto hlediska nepřezkoumatelné.

péči v oblasti. V napadeném rozhodnutí nebylo vypořádáno, zda odsouhlasené stavební úpravy vyhovují závaznému požadavku na jejich estetické, kulturní a společenské zhodnocení s ohledem na stanovený charakter památkové zóny.

Žalobci dále namítli, že napadené rozhodnutí je v rozporu s vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy. Podle článku 9 odst. 2 této vyhlášky předmětná stavba vyžaduje, aby bylo zřízeno kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci. Poloha zamýšlené stavby takové napojení neumožňuje vybudovat, neboť jediný přístup od stavby na nejbližší místní komunikaci (ulice Filmařská) vede pouze přes pozemek parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy, který je v soukromém vlastnictví. Podle pravomocného rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP-202345/2007/DOP-04/Jv ze dne 25.7.2007 cesta na uvedeném soukromém pozemku není zařazena do sítě místních komunikací, neboť nebyla vyprojektována, vystavěna ani zkolaudována. Tato cesta není kapacitně ani technicky připravena na nárůst dopravní obslužnosti. V průběhu řízení nebylo prokázáno, že způsob připojení na pozemní komunikaci uvedený v napadeném rozhodnutí splňuje požadavky článku 9 odst. 2 vyhlášky. K této otázce žalobci dále uvedli, že návrh stavby byl z hlediska dopravy posouzen kladně silničním správním úřadem – odborem dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 č.j. ODŽ/102374/06/204/votro ze dne 20.12.2006. Toto vyjádření však bylo vydáno k původnímu návrhu, který předpokládal značné rozšíření a rekonstrukci přístupové cesty na pozemku parc.č. 752/2. Poté, co žadatel projekt změnil a od záměru úpravy cesty ustoupil, nebyl projekt odborně s ohledem na dopravní obslužnost posouzen. V této souvislosti je vyjádření odboru dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 č.j. ODŽ/102374/06/204/votro ze dne 20.12.2006 pro napadené rozhodnutí nerelevantní. Konstatování prvostupňového správního orgánu, že pozemek parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy je příjezdovou komunikací pro 5 domů, pro splnění podmínky stanovené v článku 9 vyhlášky je nedostačující, neboť nemůže nahradit požadavek na bezpečný a plynulý provoz na okolních pozemních komunikacích. Rovněž vyjádření Hasičského záchranného sboru bylo vydáno k původnímu návrhu, který předpokládal rekonstrukci přístupové cesty. Poté, co byl projekt změněn, nebyl s ohledem na přístup požární techniky nový návrh posouzen. Proto i vyjádření Hasičského záchranného sboru není pro napadené rozhodnutí relevantní. V této souvislosti žalobci navrhli, aby stav přístupové cesty byl přezkoumán znalcem, který by zhodnotil, zda přístupová cesta svými parametry vyhovuje požadavkům bezpečného užívání.

Dále žalobci namítli, že umísťovaná stavba je v rozporu s článkem 4 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy. Podle tohoto článku umístění staveb a míra zastavění pozemku musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí. V daném případě bylo opomenuto srovnání se stavbami ve skutečném pohledovém okolí zamýšlené stavby – vilami č.p. 383, 336, 476, 404 a 403, ačkoliv pro porovnání koeficientů uvedené vily zmiňuje. Jedná se vesměs o nízkopodlažní solitérní vily umístěné v zahradách, z nichž žádná nepřesahuje třetí nadzemní podlaží, včetně podkroví. Ačkoliv na to byl žalovaný v odvolání upozorněn, nijak se s tímto faktem nevypořádal. Prvostupňový správní orgán dospěl bez vysvětlení k závěru, že dvoukubusový pětipatrový dům je z urbanistického a architektonického pohledu vhodný do stávající vilové čtvrti převážně nízkopodlažních solitérních staveb. Žalovaný se nevypořádal s námitkou proti takto neodůvodněnému správnímu uvážení. V bezprostřední blízkosti novostavby se nacházejí zejména jedno a dvougenerační vily, případně bytový dům s 8 jednotkami, zatímco novostavba má disponovat 13 jednotkami, z nichž naprostá většina bude přesahovat výměru 100 m². Žalobci dále zpochybnili věrohodnost stanoveného propočtu koeficientů podlahových ploch a zastavěnosti. Ze spisu nevyplývá, že by se tímto žalovaný jakkoli zabíral, a stanovení koeficientů podlahových ploch a zastavěnosti je z tohoto hlediska nepřezkoumatelné.

Pokud se jedná o kanalizační přípojku, zde žalobci uvedli, že má být vedena pozemkem č. parc. 770 v k.ú. Hlubočepy ve svahu pod parcelou č. 752/2. Žalovaný nevzal do úvahy ani nebyla provedena studie, která by se zabývala skutečností, že stavba kanalizační přípojky je umisťována do strmého úbočí hluboké odtokové rokle. Narušení příkrého svahu vyhloubením strouhy, provedení kanalizační přípojky způsobí geologický kolaps parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy a zřícení soukromé přístupové cesty. Je zjevné, že svažitá část parc.č. 770 je nezpůsobilá svými vlastnostmi pro vybudování liniové stavby. Žalovaný se s touto námitkou nijak věrohodně nevypořádal.

Žalobci dále namítli rozpor prvostupňového rozhodnutí se zásadami správního řízení. Dle jejich názoru bylo porušeno ustanovení § 4 odst. 3 a § 36 odst. 3 správního řádu tím, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí nebyli jako účastníci řízení informováni o všech podáních, zejména o zásadní změně projektu, kterou navrhovatel upustil od záměru přebudovat cestu na pozemku parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy na pozemní komunikaci. Neměli tedy možnost se k tomuto návrhu vyjádřit. V rozporu s § 7 odst. 3 a § 4 odst. 4 správního řádu jim tedy bylo znemožněno uplatnění jejich práv. Dále žalobci namítli, že prvostupňové rozhodnutí je postaveno na důkazech a podkladech, o jejichž zákonnosti, případně relevanci k rozhodované věci byly a jsou důvodné pochybnosti. Řada vyjádření dotčených orgánů byla vydána před zásadní změnou projektu ohledně revitalizace a rozšíření přístupové cesty na pozemku parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy, který je v soukromém vlastnictví, případně před změnou projektu dodatkem č. 1 – vedení kanalizační přípojky, nemohou tedy být pro napadené rozhodnutí aplikována. Žalovaný se nevypořádal s námitkou zákonnosti závazného stanoviska odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP 404356/2006/Cír, ačkoliv měl k dispozici veškeré věrohodné podklady. Výstavba nových bytových komplexů v chráněné zóně nepřináší žádnou přidanou hodnotu samotné lokalitě ani společnosti, a proto její povolení není v souladu s veřejným zájmem (§ 2 odst. 4 správního řádu).

Dle žalobců nebylo napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněno. Prvostupňový orgán i žalovaný vynášejí mnohé soudy a tvrzení v rámci správního uvážení, aniž by je náležitě a přesvědčivě odůvodnily. Řada tvrzení je neprůhledných (např. výpočet koeficientů zastavěnosti), není nijak věrohodně objasněný soulad rozhodnutí s veřejným zájmem, správní orgány se nevyjádřily k možnostem rozvoje již historicky daného urbanizovaného území. Ze všech uvedených důvodů pak žalobci navrhli, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu Úřadu městské části Praha 5 a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k žalobě k otázce posouzení přípustnosti stavby z hlediska ochrany památek uvedl, že rozhodnutí ze dne 13.4.2007 vydané odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu jako závazné stanovisko ve smyslu § 14 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb. umístění stavby označilo jako přípustné bez připomínek. Toto závazné stanovisko bylo přezkoumáno Ministerstvem kultury s výsledkem, že podnět se odkládá a není třeba činit žádné další kroky. Žalovaný tedy neměl důvod postupovat podle § 149 správního řádu, protože názor nadřízeného orgánu mu byl v době vedení odvolacího řízení již znám. K námitce, že správní rozhodnutí na úseku památkové péče nebylo vydáno ve formě, kterou požaduje příslušný zákon, žalovaný uvedl, že za předpokladu, že věc byla ještě před vydáním napadeného rozhodnutí přezkoumána odvolacím orgánem na úseku památkové péče, je pro žalovaného zavazující. K nesouhlasu památkové inspekce žalovaný konstatoval, že podle § 27 zákona č. 20/1987 Sb. je památková inspekce kontrolním orgánem zřízeným

Ministerstvem kultury a jejím úkolem není přezkoumávat zákonnost prvostupňových rozhodnutí nebo závazných stanovisek. Odkaz na vyjádření tohoto orgánu je tedy irelevantní.

K tvrzenému rozporu s vyhláškou č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy o prohlášení částí území hl.m. Prahy za památkové zóny žalovaný uvedl, že účelem vyhlášení památkových zón je zachovat a trvale chránit kulturně historické a urbanisticko-architektonické hodnoty těchto území. Článek 4 uvedeného předpisu stanoví podmínky pro stavební činnost, ze kterých však neplyne, že by ve vymezených památkových zónách nebylo možné realizovat navrhovanou stavební činnost. Podle článku 5 uvedené vyhlášky byl svěřen odborný dozor a dohled ve věcech státní památkové péče Magistrátu hl.m. Prahy a pražskému Ústavu památkové péče. Pro potřeby územního řízení je dotčeným orgánem státní správy Magistrát hl.m. Prahy, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, jehož odborný názor žalovaný v rozhodnutí respektoval. Uvedený orgán navržené řešení připustil bez podmínek po předchozím vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v hl.m. Praze. V bezprostředním okolí navržené stavby probíhala a místy stále probíhá stavební aktivita, a to včetně objektu, kde bydlí žalobci. Odvolání na rozpor s vyhláškou č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy tedy není namístě.

Pokud se týká nerespektování vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, tak jak jsou namítána v žalobě, k tomu žalovaný uvedl, že dopravní napojení je plně řešeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 4 a 5. Pokud se jedná o článek 4 odst. 1 uvedené vyhlášky, zde se touto otázkou zevrubně zabýval stavební úřad ve svém rozhodnutí na str. 6 a 7. Žalovaný po prověření, že tato problematika je řádně objasněna již v prvostupňovém rozhodnutí, považoval za nadbytečné důvody znovu v napadeném rozhodnutí opakovat. Pokud se jedná o tvrzené nesplnění koeficientů, zde žalovaný poukázal na to, že odst. 5 článku 8 vyhlášky k územnímu plánu byl vypuštěn.

K realizaci kanalizační přípojky žalovaný odkázal na podrobný inženýrsko-geologický průzkum, který označuje stavbu (včetně kanalizační přípojky) za v území realizovatelnou. Založení stavby, tedy i kanalizační přípojky, není předmětem umístění stavby, ale vlastního provedení stavby, které bude řešeno ve stavebním řízení.

Územní řízení bylo vedeno v režimu zákona č. 50/1976 Sb., který je ve vztahu ke správnímu řádu speciálním právním předpisem. Žalovaný s odkazem na koncentrační zásadu odmítá namítaný nezákonný postup stavebního úřadu. Účastníci řízení měli možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Při úpravě návrhu, kdy již nebylo účelné věc znovu projednávat při ústním jednání, poskytl stavební úřad spolu s doplněným materiálem účastníkům lhůtu se k věci vyjádřit, ke zkrácení práv účastníků řízení tedy nedošlo. Doklady o vlastnictví a jiné dokumenty obdobné povahy slouží stavebnímu úřadu k ověření skutkového stavu. Obsah těchto dokumentů není předmětem k diskusi, tedy ani podkladem k projednání. Není důvod je zasílat účastníkům k vyjádření, neboť jejich případný názor na jejich obsah nic na věci nemůže změnit. Totéž se týká i sdělení příslušného dotčeného orgánu státní správy na úseku dopravy, který v rámci odvolacího řízení pouze potvrdil své dřívější stanovisko účastníkům známé. Dle názoru žalovaného řízení bylo vedeno v souladu s předpisy, na námitky bylo relevantním způsobem reagováno. Proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Na vyjádření žalovaného reagovali žalobci manželé Ulovcovi podáním, ve kterém uvedli k rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy, že toto závazné stanovisko bylo vydáno ve správním řízení, nebylo napadeno řádným odvoláním a nabylo bez dalšího právní moci. Neměli tedy možnost využít pro jeho revizi

řádných opravných prostředků, a proto se následně snažili dosáhnout přezkoumání tohoto stanoviska v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Ačkoliv Ministerstvo kultury disponovalo kontrolní zprávou svého vnitřního odboru památkové inspekce, která ji vydala zcela v souladu se svojí pravomocí, že rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy je nezákonné a mělo by být v přezkumném řízení zrušeno a ačkoliv bylo zároveň vyzváno veřejným ochráncem práv k zahájení přezkumného řízení, podnět žalobců bez hlubšího zkoumání jako nedůvodný odložilo. Z toho vyplývá, že závazné stanovisko ze dne 13.4.2007 nikdy nebylo předmětem kvalifikovaného přezkumného řízení a nebylo odvolacím orgánem na úseku památkové péče řádně přezkoumáno.

K tvrzení žalovaného, že v dané lokalitě probíhají různé stavební aktivity, žalobci uvedli, že tyto probíhají v souladu s příslušnými předpisy a se souhlasem příslušných správních orgánů. Plánovaná stavba překročí hmotově i půdorysně stávající objekt č.p. 436 i veškeré objekty sousedící či v blízkém okolí, a to mnohonásobně. Umístění domu, ve kterém bydlí většina žalobců, bylo povoleno a stavební povolení bylo vydáno před účinností vyhlášky č. 10/1993 Sb.hl.m. Prahy.

Žalobci dále poukázali na to, že závazné stanovisko ze dne 13.4.2007 není řádně odůvodněno a že nemůže odkazovat na vyjádření Národního památkového ústavu jakožto odborné organizace, neboť toto vyjádření ze dne 5.4.2007 také žádné odůvodnění neobsahuje. V důsledku toho trpí nepřezkoumatelností i napadené rozhodnutí.

Žalobci Lubomír Reif a Marie Reifová v doplnění žaloby ze dne 28.1.2009 pak poukázali na to, že uvedený pozemek, na kterém je stavba umístována, není dopravně napojen na veřejnou místní komunikaci. K pozemku vede pouze soukromá úzká slepá cesta ve velkém spádu, po okraji hluboké rokle. Pozemek č. kat. 752/2 je v evidenci zapsán jako ostatní plocha a nikoli jako komunikace ve smyslu stavby. Cesta s názvem Pod Ateliéry nebyla projektována, vystavěna ani kolaudována. Domy č.p. 1017 a č.p. 1071 byly upravovány tak, že v současné době je kapacita bezpečné dopravní obslužnosti plně vyčerpána.

K žalobě podala vyjádření i společnost CASTA INVEST a.s. jako zúčastněná osoba. Ve vyjádření uvedla, že žalobci nenapadli nezákonnost závazného stanoviska ze dne 13.4.2007 č.j. MHMP 404356/2006/Cír. Odvolací orgán se tedy touto otázkou nezabýval a ani zabývat nemohl. Není tedy správný jejich závěr, že nemohli vydané stanovisko řádně napadnout a že tak byli zkráceni ve svých právech. Prvoinstanční orgán i žalovaný pak museli považovat uvedené závazné stanovisko za vydané v souladu se zákonem, neboť zákon jim nic jiného neumožňuje. Sdělení památkové inspekce Ministerstva kultury nebylo správním aktem, který by měl žalovaný povinnost zkoumat nebo k němu přihlížet. K samotné zástavbě v předmětném území zúčastněná osoba poukázala na vzhled staveb, které se zde již nachází a ve kterých bydlí právě žalobci. Dle jejího názoru tyto stavby změnily vzhled území natolik, že již nelze hovořit výhradně o vilové zástavbě. Při vypracovávání projektu byly kroky konzultovány s orgány památkové péče a projekt byl přizpůsoben místním podmínkám. Pokud se jedná o napojení zamýšlené stavby na pozemní komunikaci, společnost je přesvědčena, že touto námitkou se žalovaný zabýval velmi pečlivě se závěrem, že stávající napojení je pro účely navrhované stavby dostatečné po splnění podmínek, které jsou však otázkou samotné stavby. K námitce žalobců, že nebyli informováni o změně projektu a neměli tak možnost se k němu vyjádřit, zúčastněná osoba uvedla, že dodatek k projektové dokumentaci byl do spisu dodán před usnesením ze srpna 2007, kterým byli účastníci vyzváni, aby podali svá vyjádření. Po tomto datu byl spisový materiál doplňován pouze o

některé materiály, které byly dodány z důvodu zachování právní jistoty. Tyto materiály nebyly podkladem pro rozhodnutí správního orgánu, neboť mohl své rozhodnutí učinit i bez nich. Pro případ, že by postup zvolený stavebním úřadem nebyl shledán zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, zúčastněná osoba poukázala na ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu s tím, že tato procesní chyba by nebyla vadou, která by způsobila nezákonnost rozhodnutí. Většina námitek žalobců je shodná s podaným odvoláním proti prvoinstančnímu rozhodnutí. K tomuto odvolání se společnost podrobně vyjadřovala v rámci správního řízení.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že Úřad městské části Praha 5, odbor územního rozhodování, jako stavební úřad (dále jen stavební úřad) vedl řízení o návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby „Bytový dům Pod Ateliéry“ na pozemcích č. parc. 771, 772 (vlastní stavba), 770, 1644/1, 1644/2 (kanalizační přípojka) v k.ú. Hlubočepy. Po provedeném řízení vydal dne 17.12.2007 rozhodnutí č.j. OUR.Hl.p.771-1603/06-Za-UR, kterým umístil bytový dům a kanalizační přípojku na uvedených pozemcích, jak je zakresleno v ověřené dokumentaci. Pro umístění a projektovou přípravu stavby pak stanovil podmínky a rozhodl rovněž o námitkách účastníků řízení. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že navrhované umístění je v souladu s územním plánem sídelního útvaru hl.m. Prahy, neboť plocha, na kterou se navrhovaná stavba bytového domu umísťuje, je určena pro funkční využití „OB-čistě obytné“. Dále stavební úřad posoudil soulad stavby s obecnými technickými požadavky na výstavbu stanovenými vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy se závěrem, že stavba je s touto vyhláškou v souladu. K článku 4 odst. 1, 2, 3, 4, 10 a 11 vyhlášky stavební úřad uvedl, že ulice Pod Ateliéry je příjezdovou komunikací pro 5 domů: vila č.p. 476, č.p. 436, bytový dům č.p. 1071 a vily č.p. 1066 a 1017, které jsou na tuto ulici napojeny z její východní, resp. jižní strany. Zástavba v nejbližším okolí navrhovaného domu, tj. při ulici Pod Ateliéry, nemá jednotný charakter. Bez výrazných stavebních úprav zůstává pouze dům č.p. 436, který má být odstraněn za účelem umístění novostavby. Původní architektonický výraz domů č.p. 1066 a 1017 je narušen četnými stavebními úpravami, bytový dům č.p. 1071 se vymyká charakteru barrandovské vilové zástavby. Dotčené správní orgány se k umístění stavby kladně vyjádřily a podmínky, na něž svůj případný souhlas vázaly, byly zahrnuty do podmínek tohoto rozhodnutí. Napojení stavby na stávající ulici Pod Ateliéry a na technickou infrastrukturu odpovídá funkčnímu využití území tak, jak je stanoveno územním plánem hl.m. Prahy.

K článku 7 odst. 1 vyhlášky stavební úřad uvedl, že návrh stavby byl z hlediska památkové péče posouzen odborem památkové péče Magistrátu hl.m. Prahy jako přípustný bez podmínek a podle odůvodnění rozhodnutí záměr výstavby domu není v rozporu s režimem památkové ochrany v památkové zóně Barrandov. Návrh stavby byl mj. posouzen z hlediska § 12 zákona č. 114/1992 Sb.

K článku 9 odst. 2 vyhlášky stavební úřad uvedl, že připojení navrhované stavby na pozemní komunikaci je stávající a svými parametry a způsobem připojení vyhovuje požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlé komunikaci. Připojení splňuje též požadavky na dopravní obslužnost novostavby, parkování a přístup požární techniky.

K článku 13 pak stavební úřad uvedl, že stavba svým urbanistickým a architektonickým řešením nenaruší stávající zástavbu. Návrh stavby z tohoto hlediska kladně posoudil také Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hl.m. Praze a odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy. Odůvodnění napadeného

rozhodnutí obsahuje poté mj. výčet dokladů a podkladů předložených navrhovatelem spolu s návrhem. Mimo jiné se jedná o stanovisko Hasičského záchranného sboru ze dne 2.11.2006, stanoviska silničního správního úřadu – odboru dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 18.6.2007, ze dne 20.12.2006 a dále je zmíněno i sdělení odboru dopravy Magistrátu hl.m. Prahy k zařazení komunikace z 29.5.2003. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je dále zřejmé, že předložená dokumentace byla upravována, poté byla předložena stavebnímu úřadu. K upravené dokumentaci se vyjádřil odbor dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 dne 9.8.2007 a dále další účastníci řízení.

K námitkám Lubomíra Reifa a Marie Reifové odůvodnil nevyhovění námitek vztahujících se k napojení zamýšlené stavby na pozemní komunikaci tím, že k napojení navrhované stavby bude využito stávajícího napojení, tedy napojení domu č.p. 436, které vyhoví rozměrově i umístěním i pro novostavbu. Navrhovatel ustoupil od původního záměru rozšíření komunikace Pod Ateliéry. Rovněž při vypořádávání dalších námitek dalších účastníků řízení stavební úřad k otázkám napojení umístěvané stavby na pozemní komunikaci uváděl, že návrh stavby z hlediska dopravy byl posouzen kladně příslušným silničním správním úřadem, a proto těmito námitkám vyhověno nebylo.

Pokud bylo účastníky řízení namítáno, že stavba není v souladu se zájmy státní památkové péče, k tomu stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí, kdy námitkám nevyhovoval, uvedl, že návrh stavby byl posouzen odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy a tímto dotčeným orgánem státní správy bylo pro účely územního řízení vydáno rozhodnutí (MHMP 404356/2006/Cír) se závěrem, že z hlediska zájmů státní památkové péče je stavba přípustná bez podmínek. Stavební úřad není oprávněn přezkoumávat pravomocné rozhodnutí dotčeného orgánu státní správy. K této otázce je pak ještě v odůvodnění uvedeno, že tímto rozhodnutím se zabývalo i Ministerstvo kultury, které ve svém stanovisku č.j. 7626/2007 uvedlo, že dospělo k závěru, že nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení. K připomínce Lubomíra Reifa a Marie Reifové, že nejsou vlastníci příjezdové komunikace, ale pouze pozemku č.k. 752/2, přes který je vedena přístupová cesta, stavební úřad uvedl, že komunikace není předmětem tohoto územního řízení, neboť návrh využívá stávajícího napojení, resp. původní vjezd na pozemek 771 a 772 vyhoví umístěním i rozměry požadavkům novostavby.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení Mgr. Libor Ulovec upozornil na podnět podaný veřejnému ochránci práv ve věci postupu orgánu státní památkové péče v souvislosti s předmětnou stavbou a doložil zprávu o šetření veřejného ochránce práv z 11.10.2007, stavební úřad zopakoval, že pro stavební úřad je pravomocné rozhodnutí závazným a že dne 3.9.2007 mu bylo doručeno stanovisko Ministerstva kultury č.j. 7626/2007, které se podnětem k přezkumu rozhodnutí zabývalo se závěrem, že neshledalo důvod k zahájení správního řízení.

Dne 31.10.2007 bylo předloženo stavebnímu úřadu pravomocné rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP-202345/2007/DOP-O4/Jv ze dne 25.10.2007, ze kterého vyplývá, že cesta na pozemku č.parc. 752/2, která byla zařazena rozhodnutím č.j. MHMP-44161/2000/DOP-O4/Rt ze dne 11.10.2000 do sítě místních komunikací III. třídy, se výše citovaným rozhodnutím ze dne 25.10.2007 ze sítě místních komunikací vyřazuje. Stavební úřad bere obsah tohoto sdělení na vědomí s tím, že připomíná skutečnost, že všechny 4 stávající domy v ulici Pod Ateliéry jsou přístupné a dopravně napojené z této ulice, která je pro tyto domy jediným možným přístupem a příjezdem. Otázka, zda je ulice Pod Ateliéry

zařazena do sítě místních komunikací nebo nikoli, tuto skutečnost nezmění a neovlivní. Pro navrhovanou novostavbu platí, že její dopravní napojení zůstává polohou a rozměrem stávající a ulici Pod Ateliéry nezasáhne.

Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu podali žalobci odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím ze dne 28.5.2008 č.j.: S-MHMP 107099/2008/OST/Če tak, že pod bodem I bylo napadené rozhodnutí změněno v podmínce č. 3 a pod bodem II byla zamítnuta odvolání Mgr. Pavla Bořila jako opožděné a Lenky Píchové a Ing. arch. Lenky Medin jako nepřipustné. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán uvedl, že dospěl k závěru, že stavba není v rozporu se schváleným územním plánem sídelního útvaru hl.m. Prahy, že soulad návrhu s obecnými technickými požadavky na výstavbu stavební úřad podrobně zdůvodnil v prvostupňovém rozhodnutí a že v řízení postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona a správního řádu. Odvolací orgán zrekapituloval průběh řízení.

K námitce absence dopravního napojení navržené stavby s ohledem na skutečnost, že pozemek komunikace je ve vlastnictví manželů Reifových, odvolací orgán ověřil, že současný objekt určený k nahrazení navrhovanou stavbou je dopravně napojen účelovou komunikací na pozemku č. parc. 752/2 v k.ú. Hlubočepy, který je ve vlastnictví Lubomíra a Marie Reifových. K předmětné problematice dohledal sdělení odboru dopravy Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP-75779/2003-DOP-O4/Rt ze dne 29.5.2003 o tom, že komunikace Pod Ateliéry je rozhodnutím č.j. MHMP 44161/2000/DOP-OS/Rt ze dne 11.10.2000 zařazena do sítě místních komunikací III. třídy. Dále stanovisko Úřadu městské části Praha 5, odboru dopravy a ochrany životního prostředí, č.j. ODŽ/102374/06/2004/votro, ze dne 20.12.2006 k projektové dokumentaci k územnímu řízení, sdělení téhož správního orgánu č.j. ODŽ/2/07/1600/Rů, ze dne 18.6.2007 o tom, že není nutno vydávat rozhodnutí o připojení na místní komunikaci Pod Ateliéry, vyjádření manželů Reifových ze dne 29.8.2007 k úpravě návrhu, v němž sdělují, že jsou vlastníky pozemku, nikoli komunikace Pod Ateliéry, rozhodnutí odboru dopravy Magistrátu hl.m. Prahy č.j. MHMP 02345/2007/DOP-O4/Jv ze dne 25.10.2007, kterým se cesta na pozemku č. parc. 752/2 v k.ú. Hlubočepy vyřazuje ze sítě místních komunikací, sdělení odboru dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 č.j. ODŽ/7/2007/5388/Rů ze dne 29.11.2007 o zrušení souhlasu s návrhem dopravního značení v ulici Pod Ateliéry vydaného dne 29.10.2001 a sdělení téhož správního úřadu č.j. ODŽ/7/2007/5563/Rů ze dne 29.11.2007 ke kategorii komunikace Pod Ateliéry. Vzhledem k tomu, že podaný návrh původně zahrnoval také rekonstrukci části komunikace Pod Ateliéry, na kterou reagovalo stanovisko odboru dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 20.12.2006 stanovením podmínek a která byla v průběhu řízení navrhovatelem z návrhu vypuštěna, požádal odvolací orgán o zásadní sdělení, zda lze z hlediska dopravního navrženou stavbu umístit. Uvedl přitom, že není třeba zkoumat, zda je vlastník pozemku, na němž existuje účelová komunikace, povinen umožnit přístup. Z doložených materiálů vyplývá, že tato povinnost zde je, ale ze strany příslušného orgánu státní správy je třeba posoudit, zda je uvedená komunikace dostatečně kapacitní pro dopravní napojení navrženého objektu. Na uvedený požadavek sdělil odbor dopravy a ochrany životního prostředí Úřadu městské části Praha 5, že i po změně návrhu je návrh akceptovatelný za předpokladu odstranění nánosů zeminy a že investorem bylo doloženo posouzení kapacity a propustnosti komunikace, ověřené dopravně inženýrským výpočtem, které dokládá, že zvýšení dopravy vlivem stavby nového objektu nebude mít negativní vliv na bezpečnost a plynulost provozu dotčené komunikace.

K otázce geologických poměrů v území odvolací orgán uvedl, že součástí posuzované dokumentace je podrobný inženýrsko-geologický průzkum z listopadu 2006 zpracovaný odborně způsobilou osobou. Dále se odvolací orgán zabýval otázkou počtu nadzemních a podzemních podlaží a k tomu uvedl, že stavba se umísťuje ve svažitém terénu, a proto může z některých pohledů se první podzemní podlaží jevit jako první podlaží nadzemní. Co se za tato podlaží považuje, stanoví vyhláška o obecně technických požadavcích na výstavbu v článku 3 odst. 1 písm. a). Předložený návrh uvedenému ustanovení odpovídá. Nesouhlas s kapacitnější stavbou v území a odůvodnění stavebního úřadu o vhodnosti navrhované stavby byl odvolacím orgánem posouzen tak, že je třeba odkázat na stanoviska příslušných dotčených orgánů státní správy. Stávající objekt nepoživá žádné zvláštní právní ochrany. Odstranění stavby je předmětem jiného řízení, v daném řízení bylo rozhodováno o vymezení území pro navržený účel a o stanovení podmínek pro umístění a projektovou přípravu stavby. Stavební úřad se dostatečně zabýval vhodností umístění navržené stavby. Z hlediska hmotového se zástavba v okolí již velmi vzdálila původnímu charakteru drobnějšího typu zástavby. Zástavba území v současné době již nemá charakter výhradně vilové zástavby meziválečného období. Poloha stavby nepatří k nejexponovanějším. Hmota stavby je členěna na dvě části, jejichž uspořádání celkové působení stavby v dálkových pohledech výrazně zlepšuje.

Námítky související s posouzením návrhu z hlediska památkové péče odvolací orgán neshledal jako důvodné s tím, že součástí dokladové části je pravomocné rozhodnutí dotčeného orgánu státní správy na úseku památkové péče, tj. Magistrátu hl.m. Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu č.j. MHMP 404356/2006/Cír ze dne 13.4.2007, které souhlasí s navrženou stavbou bez podmínek. K otázce rozporu s veřejným zájmem odvolací orgán uvedl, že tento pojem není výslovně v předpisech formulován. Veřejný zájem hájí na svěřených úsecích dotčené orgány státní správy, které s předloženým návrhem vyslovily souhlas buď bezpodmínečný nebo souhlasný při současném splnění určitých podmínek, které pak stavební úřad respektoval nebo jejich obsah zakotvil do podmínek napadeného rozhodnutí. Z uvedeného důvodu nelze přisvědčit názoru odvolatelů o narušení jejich soukromí v důsledku umístění navrhované stavby, neboť zásah do práv těchto osob nelze připustit nad rámec zákona, a toto zákonem povolené omezení napadené rozhodnutí respektuje.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobci v žalobě vznášejí řadu námitek proti rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 13.4.2007 č.j.: MHMP 404356/2006/Cír. Toto rozhodnutí je třeba dle názoru soudu považovat za závazné stanovisko podle § 149 zákona č. 500/2004Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Skutečnost, že se jedná o závazné stanovisko podle § 149 správního řádu vyplývá z § 11 a § 14 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění platném od 1.1.2007. Žalovaný k této otázce v napadeném rozhodnutí uvedl, že pravomocným rozhodnutím dotčeného orgánu státní správy byl vysloven souhlas s umístěním stavby a podnět k přezkoumání tohoto rozhodnutí byl Ministerstvem kultury bez dalšího opatření odložen.

Podle § 149 odst. 4 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

Z odvolání založených ve správním spise lze dovodit, že některá z těchto odvolání (Mgr. Libor Ulovec, Jiří Kermes, Petr Salava, Ivan Balý, CZK Connections spol. s r.o.) směřují mimo jiné i proti obsahu a zejména závěru závazného stanoviska. Žalovaný však nepostupoval podle shora citovaného ustanovení, neboť měl za to, že dostačující je zjištění, že Ministerstvo kultury jako nadřízený orgán správního orgánu, který závazné stanovisko vydal, odložilo podnět k přezkoumání rozhodnutí sdělením ze dne 27.8.2007 č.j. 7626/2007. V tomto případě se jednalo o podnět Mgr. Libora Ulovce. S tímto názorem se soud neztotožňuje. Dle soudu je třeba rozlišovat posuzování podnětu k přezkoumání rozhodnutí podle § 94 a násl. správního řízení, jak to v daném případě učinilo Ministerstvo kultury, a situaci, kdy nadřízený správní orgán potvrzuje nebo mění závazné stanovisko podle § 149 odst. 4 správního řádu. Soud tedy považuje za nutné konstatovat, že ohledně posouzení závazného stanoviska odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m. Prahy žalovaný v rámci odvolacího řízení nepostupoval v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu, nevyžádání si potvrzení či změnu závazného stanoviska podle tohoto ustanovení. Tento postup představuje vadu řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Za tohoto stavu se soud nemůže zabývat posouzením dané problematiky, tak jak bylo závazným stanoviskem učiněno.

Pokud se jedná o námitku žalobců, že poloha zamýšlené stavby neumožňuje požadované kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikace, k této je třeba uvést následující. Podle čl.9 odst. 2 vyhl.č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky, a musí být dokončeno před kolaudací stavby.

V daném případě je předmětná stavba umístěována na místě, na kterém se nachází dům č.p. 436. Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí tento dům je spolu s dalšími domy napojen na účelovou komunikaci na pozemku parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy, který je ve vlastnictví manželů Reifových. Tohoto pozemku se týkalo rozhodnutí ze dne 11.10.2000 č.j. MHMP-44161/2000/DOP-OS/Rt, kterým byl zařazen do sítě místních komunikací III. třídy. Rozhodnutím ze dne 25.10.2007 č.j. MHMP-202345/2007/DOP-O4/Jv byla pak cesta na pozemku parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy vyřazena ze sítě místních komunikací s odůvodněním, že místní komunikace nebyla projektována, vystavěna ani zkolaudována. Vyřazení předmětné cesty ze sítě místních komunikací neznamená, že cesta zde umístěná přestala být pozemní komunikací vůbec. Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů v § 2 odst. 2 dělí pozemní komunikace na dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., ve znění platném v rozhodné době účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování

zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na návrh vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Z citovaných ustanovení vyplývá, že vyřazení pozemku ze sítě místních komunikací neznamená, že přestává být pozemní komunikací vůbec. Žalovaný správně uvedl, že na pozemku parc.č. 752/2 v k.ú. Hlubočepy se jedná o účelovou komunikaci, neboť slouží ke spojení nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi (ulice Filmařská). Na určení charakteru komunikace nemá dopad skutečnost, že pozemek je ve vlastnictví fyzických osob. Upravit či omezit veřejný přístup na takovou účelovou komunikaci je oprávněn pouze příslušný silniční správní úřad. Že by k takové úpravě či omezení ve vztahu k předmětné účelové komunikaci došlo, není ze spisu patrné. *odůvodněno!*

Z obsahu správního spisu v této věci lze dovodit, že navrhovatel ve správním řízení původně předpokládal, že předmětnou pozemní komunikaci upraví, zlepší tak, aby odpovídala potřebám provozu. Následně pak od tohoto záměru odstoupil. Účastníci správního řízení (vlastníci sousedních nemovitostí) po celou dobu trvání správního řízení poukazovali na to, že předmětná pozemní komunikace nemůže stačit na zvýšenou kapacitu provozu, který souvisí s novou stavbou. K otázce bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích se vyjadřoval silniční úřad v rámci prvostupňového řízení sdělením ze dne 20.12.2006. Vzhledem k námitkám účastníků a vzhledem ke změně původně zamýšleného rozšíření komunikace si žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí opatřil stanovisko silničního správního úřadu ze dne 14.5.2008 č.j. MC05 9512/2008 ODŽ/Rů, ve kterém je uvedeno, že i řešení, které neobsahuje rozšíření šířkových parametrů komunikace, je přípustné s tím, že z komunikace budou odstraněny stávající nánosy zeminy a tím bude šířkový prostor vozovky upraven. v tomto stanovisku uvádí silniční správní úřad, že investorem bylo doloženo posouzení kapacity a propustnosti komunikace ověřené dopravně inženýrským výpočtem, které dokládá, že zvýšení dopravy vlivem stavby nového objektu nebude mít negativní vliv na bezpečnost a plynulost provozu na dotčené komunikaci. *korupční diletants*

K tomuto doplnění podkladů pro rozhodnutí v rámci odvolacího řízení považuje soud za potřebné uvést, že dle jeho názoru se jedná o nový podklad, se kterým měli být seznámeni účastníci řízení a zejména s ohledem na tvrzení, že dopravně inženýrským výpočtem bylo doloženo, že zamýšlená stavba nebude mít negativní vliv na bezpečnost a plynulost provozu na dotčené komunikaci. Zmiňované posouzení včetně uvedeného výpočtu v předloženém správním spise založeno není a ze spisu není zřejmé, zda je měl žalovaný k dispozici. I když se jedná o posouzení problematiky, která přísluší silničnímu správnímu úřadu, bylo dle názoru soud na žalovaném, aby účastníkům řízení dal možnost se k uvedenému stanovisku vyjádřit, případně navrhnout i doplnění dokazování. Jestliže se tak nestalo, žalovaný nepostupoval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, když toto ustanovení se vztahuje i na podklady nově opatřené v rámci odvolacího řízení. V této souvislosti soud poukazuje na to, že z obsahu předloženého správního spisu nelze v podstatě seznat, kdy navrhovatel změnil záměr ohledně rozšíření pozemní komunikace a zda a jakým způsobem upravoval předloženou dokumentaci. Změna, která je ve spise doložena a o které byli účastníci informováni, se netýká komunikace ale napojení na kanalizaci. Žalobci správně poukazují na to, že přes změnu v návrhu, nebyla vyžadována nově stanoviska alespoň těch orgánů a úřadů, jejichž posouzení se tato změna mohla dotknout.

Pokud se jedná o již shora zmiňovanou kanalizační přípojku, která byla rovněž rozhodnutím umístěna, k této části stavby žalobci namítli, že nebyl respektován čl. 7 odst. 1 vyhl.č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy. V tomto ustanovení je stanoveno, že pozemek určený k

zastavění musí svými vlastnostmi, zejména polohou, tvarem, velikostí a základovými poměry umožňovat realizaci navrhované stavby a její bezpečné užívání. Dle rozhodnutí má být kanalizační přípojka vedena pozemkem parc.č. 770 v k. ú. Hlubočepy, ve svahu pod parcelou par.č. 752/2. žalobci poukázali na to, že se stavební úřad nezabýval tím, zda je tento pozemek (strmé úbočí odtokové rokle) způsobilé pro vybudování této stavby. Žalovaný ve vyjádření k žalobě i v napadeném rozhodnutí odkázal na vypracovaný inženýrsko geologický průzkum, který byl navrhovatelem předložen. K tomu soud uvádí, že znění tohoto průzkumu nepojednává o umístění kanalizační přípojky na pozemku parc.č. 770 v k.ú. Hlubočepy. V tomto směru se žalovaný nevypořádal v napadeném rozhodnutí dostatečně a rozhodnutí je ohledně této otázky nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Pokud se jedná o hodnocení odvolacích námitek souvisejících s tvrzeným porušením čl.4 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, je možno přisvědčit názoru žalovaného, že není vyloučeno, aby odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, pokud obsahuje vyčerpávající zdůvodnění závěrů přijatých správním orgánem. Pokud však námitky směřují právě do hodnocení provedeného prvostupňovým správním orgánem jeví se soudu jako vhodné, aby i odvolací orgán uvedl důvody, pro které pokládá řešení přijaté v prvním stupni za doložené a učiněné v souladu se zákonem. V této oblasti považuje soud za potřebné zejména poukázat na odůvodnění závěru, že umísťovaná stavba není v rozporu s koeficienty stanovenými pro dané území z hlediska zastavěnosti. Ten není podepřen žádnými konkrétními údaji a srovnáními, případně alespoň odkazy na výpočty, ze kterých by bylo možné takový závěr dovodit. Na druhou stranu nelze žalovanému vytýkat používání obecnějších pojmů při hodnocení tvaru a vzhledu stavby a při hodnocení toho, jakým způsobem zapadá do dané lokality.

Vzhledem k tomu, že žalovaný se dle názoru soudu nevypořádal beze zbytku se všemi námitkami, jak byly postupně vzneseny jednotlivými odvolateli, a že soud dospěl k závěru, že v řízení došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, soud napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení se odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci měli ve věci úspěch. Náklady řízení jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5.dubna 2012

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová

